

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 27. januar 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 320 (MOF alm. del) stillet 3. januar 2017 efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF), Ida Auken (RV), Christian Rabjerg Madsen (S), Maria Reumert Gjerding (EL), Christian Poll (ALT).

Spørgsmål nr. 320

"Kan ministeren bekræfte, at den tidligere regering i 2013 støttede, at den såkaldte cash-buyer-regel blev en del af forordningen, og er ministeren enig i, at salget af North Sea Producer ville være omfattet af denne såfremt reglen var blevet en del af forordningen jf. samlenotatet 6. marts 2013 side 35: "...såfremt et skib sælges og inden for seks måneder efter salg sendes til ophugning på et skibsofhugningsanlæg, der ikke er optaget på "den europæiske liste", skal de anvendte sanktioner pålægges den sidste og næstsidste ejer af skibet, hvis skibet stadig sejler under en EU-medlemsstats flag eller kun pålægges den næstsidste ejer af skibet, hvis skibet ikke længere sejler under en EU-medlemsstats flag - den såkaldte "cash-buyer-regel" og "Regeringen støtter også den såkaldte "cash-buyer-regel", såfremt der ikke er tale om et objektivt ansvar. Forslaget adresserer to relevante bekymringer. Dels at ophugning på anlæg, der ikke optræder på "den europæiske liste" med stor sikkerhed vil resultere i miljø- og arbejdsskader, og dels at salg til "cash-buyers" rummer stor risiko for omgåelse af forordningens regler. Regeringen vil søge afklaret, den nærmere rækkevidde af bestemmelsen, herunder om sanktionen må anses for at være administrativ eller er af strafferetlig karakter og i hvilket omfang, der er tale om objektivt ansvar"(side 44 i samlenotatet 6. marts 2013)?"

Svar

Jeg kan bekræfte, at den tidligere regering i 2013 støttede den såkaldte "cash-buyer-regel", hvilket fremgår af det samlenotat, som der henvises til. Her fremgår også, at Danmarks Rederiforening og Danske Maritime mente, at reglen ville have begrænset reel effekt, idet ophugningen blot ville foregå efter udløbet af 6-måneders fristen, og at skibe i øvrigt hyppigt skifter ejer. Endelig fremgår det af samlenotatet under beskrivelse af forhandlingssituationen at "kvalificering af håndhævelsesbestemmelserne og etableringen af en såkaldt "cash-buyer-regel" [er] reduceret til en kort standard tekst om, at medlemslandene skal indføre sanktioner for overtrædelse af forordningen, og at sanktionerne skal være effektive, proportionale og afskrækkende."

Esben Lunde Larsen

/

Michel Schilling

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 27. januar 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 330 (MOF alm. del) stillet 3. januar 2017 efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF), Ida Auken (RV), Christian Rabjerg Madsen (S), Maria Reumert Gjerding (EL), Christian Poll (ALT).

Spørgsmål nr. 330

”Kommissionen udarbejder en liste over godkendte anlæg til skibsophugning i forbindelse med skibsophugningsforordningen. Hvilken rolle vil ministeren gerne spille i forhold til godkendelse af beachinganlæg i forhold til Kommissionen? Vil ministeren arbejde for, at der ikke indgår beachinganlæg i den godkendte liste over anlæg?”

Svar

Når et anlæg udenfor EU ansøger om at komme på den europæiske liste, skal ansøgningen ledsages af dokumentation for, at anlægget overholder artikel 13 i EU's skibsophugningsforordning. Hvis anlægget ligger i et land udenfor EU, skal ansøgningen være verificeret af en uafhængig inspektør, som har udført en inspektion af anlægget. Kommissionen, eller kommissionens repræsentanter, kan herefter gennemføre en inspektion af anlægget med henblik på at kontrollere overholdelse af kravene i artikel 13. Ifølge artikel 15, der beskriver ansøgningskrav for anlæg udenfor EU, skal ansøger ved bortskaffelse eller nyttiggørelse af affald sikre, at affaldshåndteringsanlæg, der modtager affald fra ophugning, drives i overensstemmelse med standarder for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, som i vid udstrækning svarer til de relevante internationale standarder og EU-standarder. Kommissionen vil efter sin vurdering af ansøgningen fremlægge sin redegørelse for anlægget for medlemslandene sammen med en anbefaling til, om den ansøgende virksomhed skal på listen over godkendte anlæg. Optagelsen vedtages efter komité-procedure, hvor medlemslandene stemmer om optagelsen. Det er intentionen at Miljøstyrelsen stemmer for optagelse af alle anlæg, der opfylder forordningens krav.

Esben Lunde Larsen

/

Michel Schilling

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 27. januar 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 331 (MOF alm. del) stillet 3. januar 2017 efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF), Ida Auken (RV), Christian Rabjerg Madsen (S), Maria Reumert Gjerding (EL), Christian Poll (ALT).

Spørgsmål nr. 331

”Ministeren gjorde under besvarelsen af samråd O, P og Q gældende, at beaching ikke kan udelukkes på forhånd og henviste til Kommissionens tekniske guidelines for godkendelse af faciliteter på den europæiske liste: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?toc=OJ%3AC%3A2016%3A128%3ATOC&uri=uriserv%3AOJ.C_.2016.128.01.0001.01.ENG. Vil ministeren fremsende en begrundet ekspertvurdering af, om beaching, således som den foregår i Indien, teknisk og praktisk vil kunne overholde kommissionens guidelines”

Svar

Jeg er ikke i besiddelse af en begrundet ekspertvurdering af, om beaching, som det er foregået i Indien hidtil, vil kunne overholde forordningen. Jeg har dog kendskab til en rapport ”Intertidal Zone Study” af 5. oktober 2015, som konsulentvirksomheden Litehauz APS har udarbejdet for Mærsk. Rapporten beskriver bl.a. en række generelle problemstillinger ved beaching. Rapporten kan findes på Danwatchs hjemmeside: https://www.danwatch.dk/wp-content/uploads/2016/10/Maersk-Line-2015-Intertidal-zone-study-Litehauz-05_Final-1.pdf.

Miljøstyrelsen oplyser, at der er tale om et såkaldt ”desk-top study”, som ikke er lavet med udgangspunkt i konkrete beaching anlæg og dermed giver rapporten muligvis ikke et retvisende billede af, hvad der konkret skal til, for at anlæg kan opfylde kommissionens guidelines. Mærsk har overfor Miljøstyrelsen gjort opmærksom på følgende: ”Rapporten fra Litehauz er en halvandet år gammel skrivebordsundersøgelse, og der er siden da indhentet omfattende erfaringer i forbindelse med konkrete aktiviteter i Alang-området. Der er i den forbindelse fundet effektive, praktiske løsninger på en lang række af de udfordringer, der er knyttet til ophugningsaktiviteterne, og der forventes at ske fortsat udvikling af løsninger.”

Esben Lunde Larsen

/

Michel Schilling

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 27. januar 2017

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 332 (MOF alm. del) stillet 3. januar 2017 efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF), Ida Auken (RV), Christian Rabjerg Madsen (S), Maria Reumert Gjerding (EL), Christian Poll (ALT).

Spørgsmål nr. 332

”Vil ministeren udarbejde et notat med en teknisk vurdering af mulighederne for at opgradere et eksisterende beachinganlæg til EU-standard, f.eks. illustreret ved Mærskes ønsker om at opgradere et anlæg ved Alang Beach til EU-standard eller som minimum til at imødekomme kravene i Hong Kong Konventionen?”

Svar

EU-kommissionen er i proces med at vurdere de anlæg udenfor EU, som har søgt om optagelse på den europæiske liste. Deres vurdering vil tage udgangspunkt i de konkrete forhold på de pågældende anlæg. Jeg vil ikke igangsætte en særskilt udredning af mulighederne for opgradering men i stedet forholde mig til de konkrete ansøgninger.

Esben Lunde Larsen

/

Michel Schilling